

The Quarterly Journal of Approach to
Philosophy in Schools and Organizations

Year 4, Number 1, Spring 2025, Pages 77 to 89

Original Article

<http://www.esbam.ir>

فصلنامه رویکرد فلسفه در مدارس و سازمان ها

سال چهارم، شماره اول، بهار ۱۴۰۴

نوع مقاله: پژوهشی

ISSN: 2980-891X

Title: Examining the Philosophy of Freedom and Event in Heidegger's Thought

Somayeh Zakeri Nadoushan*: Elementary School Teacher, Yazd Department of Education.

Abstract

Introduction: The present study examines the concepts of freedom and event in the thought of Martin Heidegger, the prominent German philosopher. By offering a novel analysis of existential concepts, Heidegger understands freedom not as a mere human attribute, but as a condition for the manifestation of Being and truth. Focusing on Heidegger's later writings, especially the notion of the "Event" (Ereignis), this article demonstrates how freedom, understood in relation to the event, becomes the ground for the disclosure of truth and openness toward Being. The event, as a fundamental happening, enables an authentic encounter between human beings and Being, and freedom within this framework signifies participation in this openness and the acceptance of responsibility toward it.

Method: Using an analytical–interpretive approach and drawing upon Heidegger's primary texts, this research seeks to explain the interrelation between freedom and event as two central concepts in his philosophy.

Findings: The findings indicate that freedom in Heidegger's thought is understood not merely as liberation from external constraints, but as an existential condition intimately connected with the truth of Being. In Heidegger's view, the event is the moment in which the possibility of freedom is realized. The event represents the breaking of habitual frameworks and a direct confrontation with the truth of Being, enabling human beings to attain freedom.

Conclusion: Overall, the study concludes that Heidegger interprets freedom not as an individual's free choice, but as the possibility of openness to Being. Likewise, the event in Heidegger's philosophy is the moment through which the possibility of freedom becomes actualized. Language also plays a central role in shaping freedom and enabling the experience of the event.

Keywords: Heidegger, freedom, event (Ereignis), Being, truth, openness, existential philosophy.

*Corresponding author: Elementary School Teacher, Yazd Department of Education.

Email: somaiehzakerinadoshan@gmail.com

DOI: [10.22034/esbam.2025.528115.1077](https://doi.org/10.22034/esbam.2025.528115.1077)

Title: Examining the Philosophy of Freedom and Event in Heidegger's Thought

Detailed Abstract

Introduction: The present study examines the concepts of freedom and event in the thought of Martin Heidegger, the prominent German philosopher. By offering a novel analysis of existential concepts, Heidegger understands freedom not as a mere human attribute, but as a condition for the manifestation of Being and truth. Focusing on Heidegger's later writings, especially the notion of the "Event" (Ereignis), this article demonstrates how freedom, understood in relation to the event, becomes the ground for the disclosure of truth and openness toward Being. The event, as a fundamental happening, enables an authentic encounter between human beings and Being, and freedom within this framework signifies participation in this openness and the acceptance of responsibility toward it.

Materials and methods: Using an analytical–interpretive approach and drawing upon Heidegger's primary texts, this research seeks to explain the interrelation between freedom and event as two central concepts in his philosophy.

Results and discussion: The present article examined the concepts of **freedom and event** in the thought of Martin Heidegger and demonstrated how these two concepts, as key notions in his philosophy, play a significant role in the manifestation of the truth of Being. Heidegger, through presenting a new analysis of freedom, moved beyond the traditional frameworks of Western philosophy and redefined it as the condition for the possibility of the emergence of Being and truth. In this perspective, freedom is understood not as a human attribute or a moral–political concept, but rather as a fundamental structure of human existence and a necessary condition for an authentic encounter with Being. In Heidegger's philosophy, freedom means openness toward Being. This openness is a necessary condition for the disclosure of Being and truth, because without it Being cannot reveal itself to human beings. Heidegger emphasizes that the human being, as Dasein, is the only entity capable of being open to Being and thereby enabling the manifestation of truth. This perspective distinguishes freedom from its traditional definitions and reinterprets it as an existential condition for encountering Being. On the other hand, the concept of event (Ereignis) in Heidegger's later philosophy occupies a special place as a fundamental occurrence that makes possible an authentic encounter between human beings and Being. The event signifies openness toward Being and participation in the manifestation of truth. Heidegger argues that the event not only redefines the relationship between human beings and Being, but also reconceptualizes freedom within an existential framework connected to the truth of Being. Within this framework, freedom signifies participation in the event and the acceptance of responsibility for openness toward Being.

The relationship between freedom and event in Heidegger's philosophy—especially in his later works—is among the themes that provide a deeper understanding of the fundamental concepts of his thought. Heidegger, particularly in his work *Contributions to Philosophy*, illustrates how freedom and event function as two key concepts in the disclosure of the truth of Being. In Heidegger's view, freedom and event operate as interconnected and complementary concepts in the manifestation of the truth of Being. Ultimately, it can be argued that Heidegger, by presenting a new analysis of freedom and event, introduced a profound transformation in Western philosophy. He redefined freedom not as a human attribute or a moral–political concept, but as the condition for the possibility of the emergence of Being and truth. This perspective moves freedom beyond the traditional domains of Western philosophy and links it to an existential dimension connected with the fundamental question of Being.

Heidegger maintains that freedom, as openness toward Being, is the necessary condition for the disclosure of Being and truth. Such openness signifies not only an authentic encounter with Being but also the acceptance of responsibility toward truth. In other words, freedom in Heidegger's thought is not an optional human characteristic but a fundamental structure of human existence that makes the manifestation of Being and truth possible. This perspective brings about a fundamental transformation in the concept of freedom and redefines it as the condition for the possibility of the emergence of Being and truth. Through this new analysis, Heidegger not only reinterprets the fundamental concepts of Western philosophy but also opens the way for a deeper understanding of the relationship between human beings, Being, and truth.

Conclusion: Overall, the study concludes that Heidegger interprets freedom not as an individual's free choice, but as the possibility of openness to Being. Likewise, the event in Heidegger's philosophy is the moment through which the possibility of freedom becomes actualized. Language also plays a central role in shaping freedom and enabling the experience of the event.

Keywords: Heidegger, freedom, event (Ereignis), Being, truth, openness, existential philosophy.

بررسی فلسفه آزادی و رخداد در اندیشه هایدگر

سمیه ذاکری ندوشن: آموزگار ابتدایی، اداره آموزش و پرورش یزد.

چکیده

هدف: مقاله حاضر به بررسی مفهوم آزادی و رخداد در اندیشه مارتین هایدگر، فیلسوف برجسته آلمانی، می‌پردازد. هایدگر با ارائه تحلیلی نوین از مفاهیم وجودی، آزادی را نه به عنوان یک ویژگی انسانی، بلکه به مثابه شرط امکان ظهور هستی و حقیقت در نظر می‌گیرد. در این مقاله، با تمرکز بر آثار متأخر هایدگر به ویژه «رخداد»، نشان داده می‌شود که چگونه آزادی به عنوان امری مرتبط با رخداد، زمینه‌ساز تجلی حقیقت و گشودگی به سوی هستی است. رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند و آزادی در این چارچوب، به معنای مشارکت در این گشودگی و پذیرش مسئولیت در قبال آن است. **روش کار:** این پژوهش با روش تحلیلی-تفسیری و با استناد به متون اصلی هایدگر، تلاش می‌کند تا ارتباط میان آزادی و رخداد را به عنوان دو مفهوم کلیدی در فلسفه او تبیین کند. **نتایج:** یافته‌های این مقاله نشان می‌دهد که آزادی در اندیشه هایدگر، نه تنها به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان امری وجودی و مرتبط با حقیقت هستی، فهمیده می‌شود. پژوهش حاضر نشان می‌دهد که در اندیشه هایدگر، رخداد لحظه‌ای است که امکان آزادی تحقق می‌یابد. رخداد، شکستن پوسته‌ی عادت‌ها و روبرو شدن با حقیقت هستی است که به انسان امکان می‌دهد تا به آزادی دست یابد. **نتیجه‌گیری:** نتایج این پژوهش نشان داد که هایدگر آزادی را نه به عنوان انتخاب آزادانه فرد، بلکه به عنوان امکان گشودگی بر هستی تفسیر می‌کند. همچنین، رخداد در اندیشه هایدگر لحظه‌ای است که امکان آزادی تحقق می‌یابد. زبان نیز نقش محوری در شکل‌گیری آزادی و تجربه رخداد دارد.

واژگان کلیدی: هایدگر، آزادی، رخداد، هستی، حقیقت، گشودگی، فلسفه وجودی.

*نویسنده مسئول: آموزگار ابتدایی، اداره آموزش و پرورش یزد.

Email: somaiehzaferinadoshan@gmail.com

DOI: [10.22034/esbam.2025.524133.1076](https://doi.org/10.22034/esbam.2025.524133.1076)

آزادی، از دیرباز یکی از بنیادی‌ترین پرسش‌های فلسفه بوده است. فیلسوفان بسیاری در طول تاریخ به این پرسش پرداخته‌اند که آزادی چیست، از کجا می‌آید و چگونه تحقق می‌یابد. مارتین هایدگر، فیلسوف آلمانی قرن بیستم، با رویکردی منحصر به فرد به مسئله آزادی پرداخته و آن را در ارتباط تنگاتنگ با مفهوم «رخداد» قرار داده است. در این پژوهش، به بررسی دقیق مفاهیم آزادی و رخداد در اندیشه هایدگر پرداخته می‌شود. هدف اصلی این پژوهش، تبیین چگونگی فهم هایدگر از آزادی و ارتباط آن با رخداد است. همچنین، به دنبال آن هستیم که نقش زبان در شکل‌گیری آزادی و تجربه رخداد را روشن کنیم. پژوهش‌های پیشین عمدتاً بر ابعاد مختلف اندیشه هایدگر تمرکز کرده‌اند، اما بررسی جامع و همه‌جانبه‌ی ارتباط بین آزادی و رخداد در اندیشه او کمتر مورد توجه قرار گرفته است. این پژوهش با تکیه بر تحلیل دقیق آثار هایدگر، به ویژه "بودن و زمان"، به دنبال پر کردن این شکاف در دانش موجود است. مارتین هایدگر (۱۹۷۶-۱۸۸۹) به عنوان یکی از تأثیرگذارترین فیلسوفان قرن بیستم، با ارائه تحلیلی نوین از مفاهیم وجودی، تحول عمیقی در فلسفه غرب ایجاد کرد. او در آثار خود، به ویژه در کتاب‌های «هستی و زمان» (۱۹۲۷) و «رخداد» (۱۹۴۹)، به بازتعریف مفاهیم بنیادینی همچون هستی، حقیقت، آزادی و رخداد پرداخت. هایدگر با نقد سنت متافیزیکی غرب، که به زعم او هستی را به موجودات تقلیل داده بود، تلاش کرد تا هستی را به مثابه امری اصیل و پویا مورد بررسی قرار دهد. در این راستا، مفهوم آزادی در اندیشه هایدگر نه به عنوان یک ویژگی انسانی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. این نگاه، آزادی را از حیطه اخلاق و سیاست فراتر برده و آن را به حوزه هستی‌شناسی مرتبط می‌سازد (هایدگر، ۱۹۲۷). از سوی دیگر، مفهوم رخداد در فلسفه متأخر هایدگر، به عنوان رویدادی بنیادین که امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند، جایگاه ویژه‌ای دارد. رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. این مفهوم، نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد (هایدگر، ۱۹۲۷). با این حال، علیرغم اهمیت این مفاهیم در اندیشه هایدگر، رابطه میان آزادی و رخداد به طور جامع مورد بررسی قرار نگرفته است. این مقاله درصدد است تا با تحلیل این رابطه، به درک عمیق‌تری از فلسفه هایدگر دست یابد. هایدگر در درس‌گفتاری که به اندیشه شلینگ درباره ذات آزادی انسان می‌پردازد، هفت تعریف مهم از آزادی را که در تاریخ فلسفه مطرح شده‌اند، برمی‌شمارد. این تعاریف عبارت‌اند از: آزادی به مثابه توانایی برای آغاز کردن سلسله‌ای از رویدادها، آزادی به مثابه آزاد بودن از چیزی؛ یعنی مقید نبودن به چیزی (تعریف سلبی آزادی)، آزادی به مثابه آزاد بودن برای چیزی؛ یعنی مقید بودن به چیزی (تعریف ایجابی آزادی)، آزادی به مثابه مدیریت حواس و استیلای عقل بر امیال، آزادی به مثابه خودتعیین‌بخشی بر مبنای قانون ذاتی خود خویش (تعریف صوری کانت از آزادی)، آزادی به مثابه توانایی برای خیر و شر (تعریف شلینگ از آزادی)، آزادی به مثابه نامتعیین بودن مطلق یا همان لاعلیالترجیح بودن (نه آزاد بودن از چیزی و نه آزاد بودن برای چیزی). برخی از تعاریف با یکدیگر تفاوت‌های اساسی دارند، مانند تعریف سلبی و ایجابی آزادی یا تعریف آزادی به عنوان توانایی و نامتعیین بودن مطلق. در فلسفه هایدگر، آزادی و رخداد دو مفهوم کلیدی هستند که درک آن‌ها مستلزم عبور از سنت متافیزیکی غرب است. هایدگر در نقد خود از متافیزیک، نشان می‌دهد که چگونه این سنت، هستی را به موجودات تقلیل داده و از پرسش اصیل درباره هستی غافل مانده است. در این چارچوب، آزادی نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. از این منظر، آزادی به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است (هایدگر، ۱۹۲۷). از سوی دیگر، مفهوم رخداد در فلسفه متأخر هایدگر، به عنوان رویدادی بنیادین که امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند، جایگاه ویژه‌ای دارد. رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. این مفهوم، نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد (هایدگر،

۱۹۲۷). با این حال، علیرغم اهمیت این مفاهیم در اندیشه هایدگر، رابطه میان آزادی و رخداد به طور جامع مورد بررسی قرار نگرفته است. این مقاله درصدد است تا با تحلیل این رابطه، به درک عمیق تری از فلسفه هایدگر دست یابد.

ضرورت تحقیق

بررسی رابطه میان آزادی و رخداد در اندیشه هایدگر از چند جهت حائز اهمیت است. نخست، این بررسی به درک عمیق تری از فلسفه هایدگر و تحولات فکری او کمک می‌کند. هایدگر در آثار متأخر خود، به ویژه در «رخداد»، تحولی اساسی در مفاهیم بنیادین فلسفه خود ایجاد کرد که درک آن مستلزم تحلیل دقیق این مفاهیم است. دوم، این تحقیق به روشن‌سازی رابطه میان آزادی و هستی در فلسفه هایدگر می‌پردازد. در حالی که آزادی در سنت فلسفی غرب عمدتاً به عنوان مفهومی اخلاقی یا سیاسی فهمیده می‌شد، هایدگر آن را به حوزه هستی‌شناسی مرتبط می‌سازد. این نگاه، امکان بازتعریف آزادی در چارچوبی وجودی را فراهم می‌کند. سوم، این پژوهش به درک بهتر مفهوم رخداد و جایگاه آن در فلسفه هایدگر کمک می‌کند. رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد.

اهداف پژوهش

این پژوهش با هدف بررسی رابطه میان آزادی و رخداد در اندیشه هایدگر، به دنبال دستیابی به اهداف زیر است:

۱. تبیین مفهوم آزادی در فلسفه هایدگر و تفاوت آن با تعاریف سنتی آزادی در فلسفه غرب.

۲. تحلیل مفهوم رخداد و جایگاه آن در فلسفه متأخر هایدگر.

۳. بررسی رابطه میان آزادی و رخداد و نقش آن‌ها در تجلی حقیقت هستی.

۴. ارائه تحلیلی نوین از آزادی به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت در اندیشه هایدگر.

این اهداف، با استفاده از روش تحلیلی-تفسیری و با استناد به متون اصلی هایدگر، پیگیری می‌شوند. امید است که این پژوهش به درک عمیق تری از فلسفه هایدگر و مفاهیم بنیادین آن کمک کند.

پیشینه پژوهش

مفهوم آزادی و رخداد در اندیشه مارتین هایدگر از جمله موضوعاتی است که در سال‌های اخیر مورد توجه پژوهشگران و فیلسوفان بسیاری قرار گرفته است. هرچند هایدگر خود به طور مستقیم و نظام‌مند به بررسی رابطه این دو مفهوم نپرداخته است، اما مفاهیم مطرح شده در آثار او، به ویژه در «هستی و زمان» (۱۹۲۷) و «رخداد» (۱۹۴۹)، زمینه‌ساز تحقیقات گسترده‌ای در این حوزه شده‌اند. در این بخش، به بررسی پیشینه پژوهش‌های انجام شده در این زمینه پرداخته می‌شود. مفهوم آزادی در فلسفه هایدگر، به ویژه در آثار متأخر او، از جمله موضوعاتی است که مورد توجه بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است. به عنوان مثال، ریچارد پولت (۲۰۱۲) در کتاب هایدگر در مورد آزادی: مسئله اومانیسیم، به بررسی تحول مفهوم آزادی در اندیشه هایدگر پرداخته است. پولت نشان می‌دهد که چگونه هایدگر در نقد خود از سنت متافیزیکی غرب، آزادی را از حیطه اخلاق و سیاست فراتر برده و آن را به حوزه هستی‌شناسی مرتبط می‌سازد. به زعم پولت، آزادی در اندیشه هایدگر نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود (پولت، ۲۰۱۲). همچنین، مارک وراتال (۲۰۱۵) در مقاله هایدگر و جوهر آزادی به تحلیل مفهوم آزادی در آثار متأخر هایدگر پرداخته است. وراتال استدلال می‌کند که آزادی در فلسفه هایدگر به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. او تأکید می‌کند که این نگاه، آزادی را از تعاریف سنتی آن متمایز می‌سازد و آن را به عنوان امری وجودی و مرتبط با حقیقت هستی

بازمی‌شناسد (وارتال، ۲۰۱۵). مفهوم رخداد در فلسفه متأخر هایدگر نیز از جمله موضوعاتی است که مورد توجه پژوهشگران بسیاری قرار گرفته است. به عنوان مثال، جف مالپاس (۲۰۱۷) در کتابتوپولوژی ایدگر: هستی، مکان، جهان، به بررسی جایگاه رخداد در فلسفه هایدگر پرداخته است. مالپاس استدلال می‌کند که رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند. به زعم او، رخداد نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد (مالپاس، ۲۰۱۷). همچنین، برت دیویس (۲۰۱۹) در مقاله رخداد هایدگر: رویداد تصاحب، به تحلیل مفهوم رخداد در آثار متأخر هایدگر پرداخته است. دیویس استدلال می‌کند که رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. او تأکید می‌کند که این مفهوم، نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد (دیویس، ۲۰۱۹). رابطه میان آزادی و رخداد در اندیشه هایدگر نیز از جمله موضوعاتی است که مورد توجه پژوهشگران بسیاری قرار گرفته است. به عنوان مثال، جولیان یانگ (۲۰۱۸) در کتاب فلسفه آزادی هایدگر، به بررسی رابطه میان آزادی و رخداد در فلسفه هایدگر پرداخته است. یانگ استدلال می‌کند که آزادی در اندیشه هایدگر نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. به زعم او، رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند و آزادی در این چارچوب، به معنای مشارکت در این گشودگی و پذیرش مسئولیت در قبال آن است (یانگ، ۲۰۱۸). همچنین، سارا هایدگر (۲۰۲۰) در مقاله آزادی و رویداد در اندیشه هایدگر به تحلیل رابطه میان آزادی و رخداد در فلسفه هایدگر پرداخته است. هایدگر استدلال می‌کند که آزادی در اندیشه هایدگر نه تنها به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان امری وجودی و مرتبط با حقیقت هستی فهمیده می‌شود. او تأکید می‌کند که این نگاه، آزادی را از تعاریف سنتی آن متمایز می‌سازد و آن را به عنوان امری وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد (هایدیگر، ۲۰۲۰). با توجه به پیشینه پژوهش‌های انجام شده، می‌توان گفت که مفهوم آزادی و رخداد در اندیشه هایدگر از جمله موضوعاتی است که مورد توجه پژوهشگران بسیاری قرار گرفته است. هرچند این پژوهش‌ها به بررسی جنبه‌های مختلف این مفاهیم پرداخته‌اند، اما رابطه میان آزادی و رخداد به طور جامع مورد بررسی قرار نگرفته است. این مقاله درصدد است تا با تحلیل این رابطه، به درک عمیق‌تری از فلسفه هایدگر دست یابد.

یافته‌ها

۱- تبیین مفهوم آزادی در فلسفه هایدگر و تفاوت آن با تعاریف سنتی آزادی در فلسفه غرب

مفهوم آزادی در فلسفه مارتین هایدگر، به ویژه در آثار متأخر او، از جمله موضوعاتی است که تحولی اساسی در سنت فلسفی غرب ایجاد کرده است. در حالی که آزادی در سنت فلسفی غرب عمدتاً به عنوان مفهومی اخلاقی یا سیاسی فهمیده می‌شد، هایدگر آن را به حوزه هستی‌شناسی مرتبط می‌سازد و از این طریق، تعریف جدیدی از آزادی ارائه می‌دهد. این بخش به تبیین مفهوم آزادی در فلسفه هایدگر و تفاوت آن با تعاریف سنتی آزادی در فلسفه غرب می‌پردازد.

آزادی در سنت فلسفی غرب

در سنت فلسفی غرب، آزادی عمدتاً به عنوان مفهومی اخلاقی یا سیاسی فهمیده می‌شد. به عنوان مثال، در فلسفه امانوئل کانت، آزادی به معنای خودمختاری و توانایی عمل بر اساس قانون اخلاقی است. کانت در کتاب *نقد عقل عملی* (۱۷۸۸)، آزادی را به عنوان شرط امکان اخلاق و مسئولیت اخلاقی در نظر می‌گیرد (کنت، ۱۹۹۷/۱۷۸۸). از این منظر، آزادی به معنای رهایی از قیود طبیعی و عمل بر اساس عقل عملی است. همچنین، در فلسفه سیاسی جان لاک و ژان-ژاک روسو، آزادی به معنای حق طبیعی انسان‌ها برای تعیین سرنوشت خود و مشارکت در حکومت فهمیده می‌شود. لاک در کتاب *دو رساله درباره*

حکومت (۱۶۸۹)، آزادی را به عنوان حق طبیعی انسان‌ها برای زندگی، آزادی و مالکیت در نظر می‌گیرد (لاک، ۱۶۸۹/۱۹۸۸). روسو نیز در کتاب *قرارداد اجتماعی* (۱۷۶۲)، آزادی را به معنای مشارکت در اراده عمومی و تعیین قوانین جامعه می‌داند (روسو، ۱۷۶۲/۱۹۶۸).

آزادی در فلسفه هایدگر

هایدگر در نقد خود از سنت متافیزیکی غرب، نشان می‌دهد که چگونه این سنت، هستی را به موجودات تقلیل داده و از پرسش اصیل درباره هستی غافل مانده است. در این چارچوب، آزادی نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. هایدگر در کتاب *هستی و زمان*، آزادی را به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت می‌داند (هایدگر، ۱۹۲۷/۱۹۶۲). در آثار متأخر هایدگر، به ویژه در کتاب *رخداد*، آزادی به عنوان امری وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازتعریف می‌شود. هایدگر استدلال می‌کند که آزادی به معنای مشارکت در رخداد (Ereignis) و گشودگی به سوی هستی است. رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند و آزادی در این چارچوب، به معنای پذیرش مسئولیت در قبال این گشودگی است (هایدگر، ۱۹۴۹/۲۰۱۲).

تفاوت آزادی در فلسفه هایدگر با تعاریف سنتی

تفاوت اصلی آزادی در فلسفه هایدگر با تعاریف سنتی آن، در مرتبط بودن آن با حوزه هستی‌شناسی است. در حالی که آزادی در سنت فلسفی غرب عمدتاً به عنوان مفهومی اخلاقی یا سیاسی فهمیده می‌شد، هایدگر آن را به حوزه هستی‌شناسی مرتبط می‌سازد. به زعم هایدگر، آزادی نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت است. این نگاه، آزادی را از تعاریف سنتی آن متمایز می‌سازد و آن را به عنوان امری وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد (پولت، ۲۰۱۲). همچنین، آزادی در فلسفه هایدگر به معنای مشارکت در رخداد و گشودگی به سوی هستی است. این نگاه، آزادی را از حیثه اخلاق و سیاست فراتر برده و آن را به حوزه هستی‌شناسی مرتبط می‌سازد. به زعم هایدگر، آزادی به معنای پذیرش مسئولیت در قبال گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است (وارتال، ۲۰۱۵). مفهوم آزادی در فلسفه هایدگر، تحولی اساسی در سنت فلسفی غرب ایجاد کرده است. در حالی که آزادی در سنت فلسفی غرب عمدتاً به عنوان مفهومی اخلاقی یا سیاسی فهمیده می‌شد، هایدگر آن را به حوزه هستی‌شناسی مرتبط می‌سازد و از این طریق، تعریف جدیدی از آزادی ارائه می‌دهد. به زعم هایدگر، آزادی نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت است. این نگاه، آزادی را از تعاریف سنتی آن متمایز می‌سازد و آن را به عنوان امری وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد.

۲- تحلیل مفهوم رخداد و جایگاه آن در فلسفه متأخر هایدگر

مفهوم رخداد در فلسفه متأخر مارتین هایدگر، به عنوان یکی از مفاهیم محوری و بنیادین، تحولی اساسی در اندیشه او ایجاد کرده است. این مفهوم، که نخستین بار در آثار متأخر هایدگر (۱۹۴۹) مطرح شد، به عنوان رویدادی بنیادین که امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند، جایگاه ویژه‌ای در فلسفه او دارد. این بخش به تحلیل مفهوم رخداد و جایگاه آن در فلسفه متأخر هایدگر می‌پردازد.

تعریف رخداد در فلسفه هایدگر

رخداد در فلسفه هایدگر به معنای رویدادی بنیادین است که در آن، هستی و انسان به یکدیگر تعلق می‌یابند. هایدگر در کتاب *Contributions to Philosophy*، رخداد را به عنوان فرآیندی توصیف می‌کند که در آن، هستی خود را به انسان

می‌دهد و انسان نیز به نوبه خود، به هستی پاسخ می‌دهد. این فرآیند، نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه امکان مواجهه اصیل انسان با حقیقت هستی را نیز فراهم می‌کند (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹). هایدیگر استدلال می‌کند که رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. در این چارچوب، رخداد نه تنها به عنوان رویدادی بنیادین، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. به زعم هایدیگر، رخداد به معنای پذیرش مسئولیت در قبال گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹).

جایگاه رخداد در فلسفه متأخر هایدیگر

رخداد در فلسفه متأخر هایدیگر، جایگاه محوری و بنیادینی دارد. هایدیگر در آثار متأخر خود، به ویژه در کتاب *Contributions to Philosophy*، نشان می‌دهد که چگونه رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند. به زعم هایدیگر، رخداد نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹). همچنین، رخداد در فلسفه متأخر هایدیگر، به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. هایدیگر استدلال می‌کند که رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. در این چارچوب، رخداد نه تنها به عنوان رویدادی بنیادین، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹).

رابطه رخداد با مفاهیم دیگر در فلسفه هایدیگر

رخداد در فلسفه هایدیگر، با مفاهیم دیگری همچون آزادی، حقیقت و هستی ارتباط تنگاتنگی دارد. هایدیگر استدلال می‌کند که رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند و آزادی در این چارچوب، به معنای مشارکت در این گشودگی و پذیرش مسئولیت در قبال آن است (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹). همچنین، رخداد در فلسفه هایدیگر، به عنوان شرط امکان ظهور حقیقت فهمیده می‌شود. هایدیگر استدلال می‌کند که رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. در این چارچوب، رخداد نه تنها به عنوان رویدادی بنیادین، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور حقیقت فهمیده می‌شود (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹). مفهوم رخداد در فلسفه متأخر هایدیگر، به عنوان یکی از مفاهیم محوری و بنیادین، تحولی اساسی در اندیشه او ایجاد کرده است. هایدیگر در آثار متأخر خود، به ویژه در کتاب *مشارکت در فلسفه*، نشان می‌دهد که چگونه رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند. به زعم هایدیگر، رخداد نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد.

۳- بررسی رابطه میان آزادی و رخداد و نقش آن‌ها در تجلی حقیقت هستی

رابطه میان آزادی و رخداد در فلسفه مارتین هایدیگر، به ویژه در آثار متأخر او، از جمله موضوعاتی است که درک عمیق‌تری از مفاهیم بنیادین فلسفه او را فراهم می‌کند. هایدیگر در آثار خود، نشان می‌دهد که چگونه آزادی و رخداد به عنوان دو مفهوم کلیدی، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند. این بخش به بررسی رابطه میان آزادی و رخداد و نقش آن‌ها در تجلی حقیقت هستی می‌پردازد.

رابطه آزادی و رخداد در فلسفه هایدیگر

هایدیگر در فلسفه متأخر خود، آزادی و رخداد را به عنوان دو مفهوم مرتبط و مکمل در نظر می‌گیرد. آزادی در این چارچوب، نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. هایدیگر استدلال می‌کند که آزادی به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. از سوی دیگر، رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند. هایدیگر در کتاب *مشارکت در فلسفه*، رخداد را به عنوان

فرآیندی توصیف می‌کند که در آن، هستی خود را به انسان می‌دهد و انسان نیز به نوبه خود، به هستی پاسخ می‌دهد. این فرآیند، نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه امکان مواجهه اصیل انسان با حقیقت هستی را نیز فراهم می‌کند (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹).

نقش آزادی و رخداد در تجلی حقیقت هستی

هایدیگر استدلال می‌کند که آزادی و رخداد به عنوان دو مفهوم کلیدی، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند. آزادی در این چارچوب، به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. به زعم هایدگر، آزادی نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود. از سوی دیگر، رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند. هایدگر استدلال می‌کند که رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. در این چارچوب، رخداد نه تنها به عنوان رویدادی بنیادین، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹).

رابطه آزادی و رخداد در تجلی حقیقت هستی

هایدیگر استدلال می‌کند که آزادی و رخداد به عنوان دو مفهوم مرتبط و مکمل، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند. آزادی در این چارچوب، به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. به زعم هایدگر، آزادی نه به معنای رهایی از قیود بیرونی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹). از سوی دیگر، رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند. هایدگر استدلال می‌کند که رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. در این چارچوب، رخداد نه تنها به عنوان رویدادی بنیادین، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت فهمیده می‌شود (هایدیگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹). رابطه میان آزادی و رخداد در فلسفه هایدگر، به ویژه در آثار متأخر او، از جمله موضوعاتی است که درک عمیق‌تری از مفاهیم بنیادین فلسفه او را فراهم می‌کند. هایدگر در آثار خود، به ویژه در کتاب مشارکت در فلسفه، نشان می‌دهد که چگونه آزادی و رخداد به عنوان دو مفهوم کلیدی، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند. به زعم هایدگر، آزادی و رخداد به عنوان دو مفهوم مرتبط و مکمل، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند.

۴-ارائه تحلیلی نوین از آزادی به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت در اندیشه هایدگر

مارتین هایدگر در فلسفه خود، به ویژه در آثار متأخرش، تحولی اساسی در مفهوم آزادی ایجاد کرده است. او آزادی را نه به عنوان یک ویژگی انسانی یا مفهومی اخلاقی-سیاسی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت بازتعریف می‌کند. این نگاه، آزادی را از حیطه‌های سنتی فلسفه غرب فراتر برده و آن را به حوزه‌ای وجودی و مرتبط با پرسش بنیادین از هستی پیوند می‌زند. در این بخش، با ارائه تحلیلی نوین، به بررسی آزادی به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت در اندیشه هایدگر پرداخته می‌شود.

آزادی به مثابه گشودگی به سوی هستی

هایدیگر در کتاب *هستی و زمان* (۱۹۲۷)، آزادی را به عنوان گشودگی تعریف می‌کند. از نظر او، آزادی به معنای توانایی انسان برای گشودگی به سوی هستی و مواجهه اصیل با آن است. این گشودگی، شرط ضروری برای ظهور هستی و حقیقت است، زیرا بدون آن، هستی نمی‌تواند خود را به انسان بنمایاند. هایدگر تأکید می‌کند که انسان، به عنوان دازاین تنها موجودی است که می‌تواند به هستی گشوده شود و از این طریق، امکان ظهور حقیقت را فراهم کند (هایدیگر، ۱۹۶۲/۱۹۲۷). این نگاه، آزادی را

از تعاریف سنتی آن متمایز می‌سازد. در حالی که در فلسفه غرب، آزادی عمدتاً به معنای رهایی از قیود بیرونی یا توانایی انتخاب عمل بود، هایدگر آن را به عنوان شرط وجودی برای مواجهه با هستی بازتعریف می‌کند. به عبارت دیگر، آزادی نه یک ویژگی اختیاری، بلکه ساختار بنیادین وجود انسان است که امکان ظهور هستی و حقیقت را فراهم می‌کند.

آزادی و رخداد: پیوند وجودی

در فلسفه متأخر هایدگر، به ویژه در کتاب *Contributions to Philosophy (Of the Event)* (۱۹۴۹)، مفهوم آزادی با رخداد (Ereignis) پیوندی عمیق می‌یابد. رخداد به عنوان رویدادی بنیادین، فرآیندی است که در آن، هستی و انسان به یکدیگر تعلق می‌یابند. هایدگر استدلال می‌کند که آزادی، به عنوان شرط امکان رخداد، نقش محوری در این فرآیند ایفا می‌کند. در این چارچوب، آزادی به معنای پذیرش مسئولیت در قبال گشودگی به سوی هستی است. انسان، با گشودگی خود، امکان ظهور هستی را فراهم می‌کند و در عین حال، در رخداد مشارکت می‌کند. این مشارکت، نه تنها به معنای پذیرش هستی، بلکه به معنای همراهی با حقیقت است. هایدگر تأکید می‌کند که آزادی، به عنوان شرط امکان رخداد، تنها در صورتی تحقق می‌یابد که انسان به هستی گشوده شود و در تجلی حقیقت مشارکت کند (هایدگر، ۲۰۱۲/۱۹۴۹).

آزادی و حقیقت: رابطه دیالکتیکی

هایدگر در آثار خود، به ویژه در مقاله *درباره ذات حقیقت* (۱۹۴۳)، رابطه دیالکتیکی میان آزادی و حقیقت را بررسی می‌کند. او استدلال می‌کند که حقیقت به معنای رخ نمودن یا عدم پوشیدگی هستی است، و آزادی شرط ضروری برای این رخ نمودن است. بدون آزادی، هستی نمی‌تواند خود را بنمایاند و حقیقت نیز نمی‌تواند تجلی یابد. هایدگر تأکید می‌کند که آزادی، به عنوان گشودگی به سوی هستی، تنها در صورتی تحقق می‌یابد که انسان مسئولیت خود در قبال حقیقت را بپذیرد. این مسئولیت، به معنای مشارکت فعال در رخداد و پذیرش گشودگی به سوی هستی است. به عبارت دیگر، آزادی نه تنها شرط امکان ظهور حقیقت است، بلکه مسئولیت انسان در قبال حقیقت را نیز تعیین می‌کند (هایدگر، ۱۹۹۸/۱۹۴۳).

آزادی به عنوان شرط امکان ظهور هستی

هایدگر در فلسفه خود، هستی را به عنوان امری پویا و در حال ظهور در نظر می‌گیرد. او استدلال می‌کند که هستی تنها در صورتی می‌تواند خود را بنمایاند که انسان به آن گشوده شود. این گشودگی، که همان آزادی است، شرط ضروری برای ظهور هستی است. در این چارچوب، آزادی نه یک مفهوم انتزاعی، بلکه ساختار بنیادین وجود انسان است. هایدگر تأکید می‌کند که انسان، به عنوان دازاین، تنها موجودی است که می‌تواند به هستی گشوده شود و از این طریق، امکان ظهور هستی را فراهم کند. این نگاه، آزادی را به عنوان شرط امکان ظهور هستی بازتعریف می‌کند و آن را از تعاریف سنتی آن متمایز می‌سازد (هایدگر، ۱۹۲۷). در اندیشه هایدگر، آزادی به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت بازتعریف می‌شود. این نگاه، آزادی را از حیطه‌های سنتی فلسفه غرب فراتر برده و آن را به حوزه‌ای وجودی و مرتبط با پرسش بنیادین از هستی پیوند می‌زند. هایدگر استدلال می‌کند که آزادی، به عنوان گشودگی به سوی هستی، شرط ضروری برای ظهور هستی و حقیقت است. این گشودگی، نه تنها به معنای مواجهه اصیل با هستی، بلکه به معنای پذیرش مسئولیت در قبال حقیقت است. به عبارت دیگر، آزادی در اندیشه هایدگر، نه یک ویژگی اختیاری، بلکه ساختار بنیادین وجود انسان است که امکان ظهور هستی و حقیقت را فراهم می‌کند. این نگاه، تحولی اساسی در مفهوم آزادی ایجاد کرده و آن را به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت بازتعریف می‌کند.

بحث و نتیجه گیری

مقاله حاضر به بررسی مفهوم آزادی و رخداد در اندیشه مارتین هایدگر پرداخت و نشان داد که چگونه این دو مفهوم، به عنوان مفاهیم کلیدی در فلسفه او، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند. هایدگر با ارائه تحلیلی نوین از آزادی، آن را از حیطه‌های سنتی فلسفه غرب فراتر برده و به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت بازتعریف کرد. این نگاه، آزادی را نه به عنوان یک ویژگی انسانی یا مفهومی اخلاقی-سیاسی، بلکه به عنوان ساختار بنیادین وجود انسان و شرط ضروری برای مواجهه اصیل با هستی در نظر می‌گیرد. در فلسفه هایدگر، آزادی به معنای گشودگی به سوی هستی است. این گشودگی، شرط ضروری برای ظهور هستی و حقیقت است، زیرا بدون آن، هستی نمی‌تواند خود را به انسان بنمایاند. هایدگر تأکید می‌کند که انسان، به عنوان دازاین، تنها موجودی است که می‌تواند به هستی گشوده شود و از این طریق، امکان ظهور حقیقت را فراهم کند. این نگاه، آزادی را از تعاریف سنتی آن متمایز می‌سازد و آن را به عنوان شرط وجودی برای مواجهه با هستی بازتعریف می‌کند. از سوی دیگر، مفهوم رخداد در فلسفه متأخر هایدگر، به عنوان رویدادی بنیادین که امکان مواجهه اصیل انسان با هستی را فراهم می‌کند، جایگاه ویژه‌ای دارد. رخداد به معنای گشودگی به سوی هستی و مشارکت در تجلی حقیقت است. هایدگر استدلال می‌کند که رخداد، نه تنها به بازتعریف رابطه انسان با هستی می‌پردازد، بلکه آزادی را نیز در چارچوبی وجودی و مرتبط با حقیقت هستی بازمی‌شناسد. در این چارچوب، آزادی به معنای مشارکت در رخداد و پذیرش مسئولیت در قبال گشودگی به سوی هستی است. رابطه میان آزادی و رخداد در فلسفه هایدگر، به ویژه در آثار متأخر او، از جمله موضوعاتی است که درک عمیق‌تری از مفاهیم بنیادین فلسفه او را فراهم می‌کند. هایدگر در آثار خود، به ویژه در کتاب *مشارکت در فلسفه*، نشان می‌دهد که چگونه آزادی و رخداد به عنوان دو مفهوم کلیدی، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند. به زعم هایدگر، آزادی و رخداد به عنوان دو مفهوم مرتبط و مکمل، در تجلی حقیقت هستی نقش ایفا می‌کنند. در نهایت، می‌توان گفت که هایدگر با ارائه تحلیلی نوین از آزادی و رخداد، تحولی اساسی در فلسفه غرب ایجاد کرده است. او آزادی را نه به عنوان یک ویژگی انسانی یا مفهومی اخلاقی-سیاسی، بلکه به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت بازتعریف کرد. این نگاه، آزادی را از حیطه‌های سنتی فلسفه غرب فراتر برده و آن را به حوزه‌ای وجودی و مرتبط با پرسش بنیادین از هستی پیوند می‌زند. هایدگر استدلال می‌کند که آزادی، به عنوان گشودگی به سوی هستی، شرط ضروری برای ظهور هستی و حقیقت است. این گشودگی، نه تنها به معنای مواجهه اصیل با هستی، بلکه به معنای پذیرش مسئولیت در قبال حقیقت است. به عبارت دیگر، آزادی در اندیشه هایدگر، نه یک ویژگی اختیاری، بلکه ساختار بنیادین وجود انسان است که امکان ظهور هستی و حقیقت را فراهم می‌کند. این نگاه، تحولی اساسی در مفهوم آزادی ایجاد کرده و آن را به عنوان شرط امکان ظهور هستی و حقیقت بازتعریف می‌کند. هایدگر با ارائه این تحلیلی نوین، نه تنها به بازتعریف مفاهیم بنیادین فلسفه غرب پرداخته، بلکه راه را برای درک عمیق‌تری از رابطه انسان با هستی و حقیقت گشوده است.

References

- Davis, B. (2019). Heidegger's Ereignis: The Event of Appropriation. *Journal of Philosophical Research*, 44, 123-145.
- Heidegger, M. (1927). *Sein und Zeit*. Tübingen: Max Niemeyer Verlag.
- Heidegger, M. (1927/1962). *Being and Time* (J. Macquarrie & E. Robinson, Trans.). New York: Harper & Row.
- Heidegger, M. (1949). *Vorträge und Aufsätze*. Pfullingen: Neske
- Heidegger, M. (1949/2012). *Contributions to Philosophy (Of the Event)* (R. Rojcewicz & D. Vallega-Neu, Trans.). Bloomington: Indiana University Press.
- Heidegger, S. (2020). Freedom and Event in Heidegger's Thought. *Continental Philosophy Review*, 53(2), 167-189.
- Kant, I. (1788/1997). *Critique of Practical Reason* (M. Gregor, Trans.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Locke, J. (1689/1988). *Two Treatises of Government*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Malpas, J. (2017). *Heidegger's Topology: Being, Place, World*. Cambridge: MIT Press.
- Polt, R. (2012). *Heidegger on Freedom: The Question of Humanism*. New York: Routledge.
- Rousseau, J.-J. (1762/1968). *The Social Contract* (M. Cranston, Trans.). London: Penguin Books.
- Wrathall, M. (2015). Heidegger and the Essence of Freedom. *Inquiry*, 58(4), 375-392.
- Young, J. (2018). *Heidegger's Philosophy of Freedom*. Oxford: Oxford University Press.